

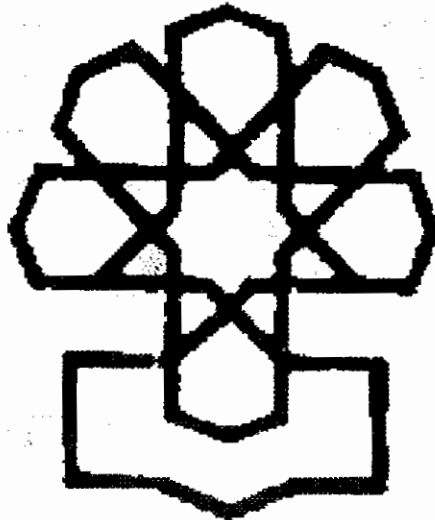
۲۵۱۱

۵۹۰۴

انطباق یا عدم انطباق تبصره ۲۷ لایحه بودجه سال ۱۳۸۰ با قانون برنامه

درباره لایحه بودجه ۱۳۸۰ - شماره (۲۶)

مراکز پژوهشی مجلس شورای اسلامی
معاونت برنامه ریزی و اطلاع رسانی
شماره: ۱۳۲۴
تاریخ: ۳۱/۱۰/۷۹

کدموضوعی: ۱۶۰

شماره مسلسل: ۵۹۰۴

معاونت پژوهشی
آذر ۱۳۷۹

کار: دفتر زیرنمایی

کدموضوعی: ۱۶۰

شماره مسلسل: ۵۹۰۴

تبصره ۲۷، لایحه بودجه سال ۱۳۸۰

مقدمه

بر اساس این تبصره که مبنی بر تعیین قیمت فرآورده‌های نفتی، گاز طبیعی و برق با ۱۰ درصد افزایش است، اقداماتی در ۵ بند جهت هزینه کردن مجموع منابع حاصله (درآمدهای شرکت‌های نفت و گاز و برق) اعلام گردیده است که پس از بیان مقدمه‌ای به تفکیک مورد بررسی اجمالی قرار می‌گیرد. با توجه به تغییراتی که در بودجه سال ۱۳۷۹ بخش انرژی کشور نسبت به سال قبل (۱۳۷۸) اعمال گردید و مجموعه درآمدهای حاصل از فروش حامل‌های انرژی در اختیار شرکت‌های عرضه‌کننده انرژی قرار گرفت ضروری به نظر می‌رسد که جهت انطباق لایحه بودجه سال ۱۳۸۰ با برنامه سوم، بند دال ماده ۱۲۰ قانون برنامه سوم تشریح گردد.

بند دال ماده ۱۲۰ قانون برنامه سوم

«دولت موظف است به منظور اصلاح ساختار شرکت‌های دولتی وابسته به وزارتین نفت و نیرو و در راستای اجرای سیاست کاهش تصدی دولت و افزایش کارآمدی اقتصادی - فنی این شرکت‌ها، با در نظر گرفتن بهره‌مالکانه نفت و گاز مورد مصرف داخل به عنوان سرمایه ملی طی سال اول برنامه سوم لایحه‌ای را تنظیم و جهت تصویب به مجلس شورای اسلامی تقدیم نماید». تنظیم این لایحه اساسی‌ترین عامل در تفکیک فعالیت‌های تصدی‌گری و عملیاتی شرکت ملی نفت از وظایف حاکمیتی دولت و وزارت نفت در عرصه انرژی می‌باشد به این صورت که با محاسبه ارزش ذاتی نفت خام و گاز طبیعی و در اختیار قرار گرفتن آن توسط دولت، زمینه اعمال حسابداری شفاف و روشن در مورد هزینه‌های جاری و

سرمایه‌ای شرکت ملی نفت و گاز و تمامی شرکت‌های تابعه فراهم می‌آید و از سوی دیگر، نظام قیمت‌گذاری فرآورده‌های نفتی از منظر منافع ملی و اقتصاد عمومی کشور و بهره‌گیری از مزیت نسبی انرژی در توسعه صنعتی و اقتصادی، فضایی روشن و فارغ از ناکارآمدی‌های شرکت‌های عملاً انحصاری و دولتی عرضه‌کننده انرژی کشور، خواهد یافت. علی‌رغم تأکیدی که بر تدوین این لایحه توسط وزارتین نفت و نیرو در سال نخست برنامه به موجب قانون برنامه به عمل آمد مع‌هذا تاکنون هیچ‌گونه اشاره‌ای به تدوین این لایحه از سوی مقامات مسئول وزارت نفت و نیرو نشده است و لذا با افزایش مصارف انرژی و افزایش قیمت‌ها حتی در سطح محدود ۱۰ درصد مبالغ قابل توجهی از سوی گروه‌های مختلف مصرف‌کنندگان و اقساط جامعه به این شرکت‌ها پرداخت می‌گردد. بدون آن‌که نظارتی مؤثر بر آنان اعمال یا فضای بالفعل رقابتی به کارایی فنی - اقتصادی آنها منجر شود.

با عنایت به مسائل فوق‌الذکر و ناکارایی نظام قیمت‌گذاری انرژی با رشدهای ثابت ۱۰ درصد و مشکلات بنیادی که در این حوزه وجود دارد این گونه افزایش قیمت‌ها، که حاصل ایجاد تراز فیما بین منابع و مصارف شرکت‌ها (به‌گفته مسئولان سازمان مدیریت برنامه‌ریزی کشور) صرفاً تأمین‌کننده منابع مالی بوده و پیشنهاد می‌نماید هم‌زمان وضعیت شرکت‌های عرضه‌کننده انرژی کشور از نقطه نظر هزینه‌های جاری و سرمایه‌ای و درآمدهای حاصل از فروش و حقوق دولت مشخص و تفکیک شوند (اجرای بند «دال» ماده ۱۲۰ قانون برنامه سوم) در غیر این صورت هرگونه افزایش قیمت انرژی هدفمند نبوده و صرفاً در راستای تأمین منابع برای واحدهای ذی ربط تلقی می‌شود.

بند الف

«براساس این بند پیشنهاد شده است که مبلغ حدود ۱۳۸۰ میلیارد ریال به درآمد عمومی موضوع ردیف درآمدی شماره ۵۹۴۶۹۰ قسمت سوم قانون واریز گردد و معادل وجوه واریزی برای بهینه‌سازی مصرف انرژی در طرح‌های مندرج در پیوست شماره ۱ قانون و همچنین طرح‌های استانی برقی کردن چاه‌های آب کشاورزی هزینه شود همچنین براساس این بند خواسته شده است که بخشی از اعتبارات مذکور حسب مورد به صورت وجوه اداره

شده یا کمک بلاعوض اعطا شود. شایان توجه است که عناصر این بند و ارقام آن با تغییراتی محدود تماماً مانند بند متناظر قانون بودجه سال ۱۳۷۹ می باشد، به جز این که طرح های استانی برقی کردن چاه های آب کشاورزی جانشین طرح ملی مربوطه شده است.

دیگر آن که در لایحه سال ۱۳۸۰ تصریح شده است و جوه اداره شده مذکور به عنوان هزینه قطعی منظور می شود و از سوی دیگر ردیف مربوط به توسعه حمل و نقل شهری با شماره طبقه بندی ۳۰۶۰۵۲۳۳ به مبلغ ۴۳۰ میلیارد ریال و طرح گازسوز کردن خودروهای جمعی (شماره طبقه بندی ۳۰۶۰۵۲۳۴) مجموعاً با طرح خرید و گازسوز کردن اتوبوس جایگزین گردیده است و نظر به این که عملکرد این بند در بودجه سال ۱۳۷۹ از سوی دستگاه های متعدد اجرایی ذی ربط ارائه نگردیده است، لذا تخصیص این حجم عظیم منابع مالی تحت عنوان بهینه سازی مصرف انرژی براساس اطلاعات موجود از توجیه کافی برخوردار نیست. خاطر نشان می سازد که براساس قانون بودجه سال ۱۳۷۹ مقرر بوده است آیین نامه اجرایی این بند به پیشنهاد سازمان برنامه و بودجه به تصویب هیأت وزیران برسد. که همین موضوع یعنی تدوین و تصویب آیین نامه نیز مجدداً در لایحه بودجه سال ۱۳۸۰ تکرار شده است.

بند ب

براساس این بند شرکت های بخش انرژی مکلفند مبلغ ۶۹۸/۲ میلیارد ریال را از محل منابع حاصله از افزایش قیمت انرژی براساس ارقام مندرج در قسمت ششم قانون به درآمد عمومی کشور موضوع ردیف درآمدهای شماره ۵۹۴۶۸۰ قسمت سوم واریز کنند و مبالغ واریز شده بار عایت مفاد ماده ۵۴ قانون برنامه پنج ساله سوم و تبصره ۱۱۱ این قانون (بودجه سال ۱۳۸۰) برای ایجاد اشتغال پرداخت می گردد و آیین نامه اجرایی این بند براساس پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

جهت استحضار متن ماده ۵۴ قانون برنامه سوم عیناً درج می گردد:

«ماده ۵۴ قانون برنامه سوم توسعه - به دولت اجازه داده می شود در قالب لوایح بودجه سنواتی و از طریق جوه اداره شده، تسهیلات متناسب با سهم متقاضیان سرمایه گذاری در

قالب این قانون تأمین کند. همچنین بخشی از تسهیلات اعتباری سیستم بانکی باید برای حمایت از صنایع کوچک و اشتغال زا تخصیص یابد. آیین نامه اجرایی این ماده حداکثر طی مدت ۶ ماه به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.»

با توجه به موقعیت کشور از نظر اشتغال و ضرورت سرمایه گذاری و ارائه تسهیلات در طرح های اشتغال زا و صنایع کوچک، ماده ۵۴ قانون برنامه سوم مؤکداً مورد تأیید می باشد. منتهای مراتب دلایل عدم تدوین و تصویب آیین نامه اجرایی این ماده که قید زمان حداکثر شش ماهه بر آن رفته است مشخص نیست و تدوین و تصویب این آیین نامه در لایحه بودجه سال ۱۳۸۰ نوید داده شده است. در همین رابطه ضروری است استعلام لازم از عملکرد این تبصره که در قانون بودجه سال ۱۳۷۹ نیز قید شده از سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور به عمل آید.

نکته جالب توجه در بیان این بند از تبصره ۲۷ چگونگی پیوند و برقراری ارتباط فی مابین افزایش قیمت فرآورده های نفتی و گاز و برق با ایجاد اشتغال است.

توضیح این ارتباط را در سایر مفاد این تبصره که برگرفته از لایحه برنامه سوم (ماده حذف شده ۱۱۷) می باشد در سایر ردیف های تبصره ۲۷ لایحه بودجه سال ۱۳۸۰ به ویژه بند «ج» می توان یافت که متعاقباً تشریح می گردد.

ج - مفاد این بند از تبصره ۲۷. عمدتاً معطوف به جریان سرمایه گذاری شرکت های بخش انرژی از نقطه نظر تأمین منابع و نیز فرایند تصویب از طریق تبادل موافقتنامه های سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور است.

بر اساس قانون برنامه ۵ ساله دوم توسعه ما به التفاوت قیمت های فروش داخلی فرآورده های نفتی، گاز طبیعی، برق و پست و مخابرات نسبت به قیمت سال ۱۳۷۳ تحت عنوان عوارض بخش های مربوطه در گروه درآمدهای انتقالی قانون بودجه سنواتی. در درآمدهای دولت منظور می گردید و از سوی دیگر عامل عمده تأمین کننده اعتبارات عمرانی این بخش ها بوده و توسط سازمان برنامه و بودجه تخصیص می یابد مجلس شورای اسلامی نیز از طریق تصویب برنامه و لوایح بودجه بر طرح های سرمایه گذاری بخش انرژی و عملکرد آن نظارت می نمود. در لایحه برنامه ۵ ساله سوم با ماده ۱۱۷ (پیوست شماره ۱)

خواسته شده بود تعیین قیمت فروش داخلی انواع حامل های انرژی در اختیار دولت قرار داده شود. مکانیزم عمل به این طریق پیش بینی شده بود که با واریز وجوهی تحت عنوان هزینه بهینه سازی مصرف انرژی (موضوع بند «الف» تبصره ۷) لایحه بودجه ۱۳۷۹ و ۱۳۸۰) و نیز واریز مبلغی به حساب درآمد عمومی و اختصاص آن از طریق وجوه اداره شده نزد بانک ها جهت ایجاد اشتغال و پرداخت یارانه سود تسهیلات با رعایت ماده ۵۴ قانون برنامه (موضوع بند «ب» تبصره ۲۷ لوایح بودجه ۱۳۷۹ و ۱۳۸۰)، هزینه عملیات جاری و هزینه سرمایه گذاری منابع داخلی و سایر پرداخت ها و دیون شرکت های تولید و عرضه کننده انرژی تأمین گردد. خاطر نشان می گردد که براساس این ماده تنها بخش محدودی (حدود ۲۰ درصد) از کل درآمدهای حاصل از فروش داخلی حامل های انرژی (که سطح قیمتی آن تا سطح قیمت های بین المللی یا فوب خلیج فارس در پایان برنامه سوم پیش بینی شده بود) به درآمد عمومی واریز می گردد و مابقی درآمدها مستقیماً در اختیار شرکت های عرضه کننده انرژی قرار می گرفت و صرف انواع هزینه های آنها می گردید. شایان توجه است که براساس این مکانیزم قیمت حامل های انرژی عامل متوازن کننده منابع و مصارف شرکت های بخش انرژی بوده و مجوز آن از حوزه اختیارات مجلس شورای اسلامی خارج و در اختیار دولت قرار می گرفت. نهایتاً با عدم تصویب این ماده توسط مجلس شورای اسلامی تمامی این ماده و مکانیزم پیشنهادی مستتر در آن از متن لایحه برنامه سوم حذف گردید و در مقابل آن ارائه قیمت حامل های انرژی پیشنهادی دولت در لوایح بودجه سنواتی به مجلس تصویب و جایگزین گردید (ماده ۱۱۹ قانون برنامه سوم) شایان توجه است که در متن جایگزین مصوب مجلس شورای اسلامی، قانونگذار با درج زیرنویس به حذف مجموعه مطالب ماده ۱۱۷ لایحه برنامه که در خصوص نحوه تقسیم درآمد حاصل از فروش حامل های انرژی و واگذاری آن به دستگاه های عرضه کننده انرژی است تأکید و توجه خاص نموده است و در همین رابطه بند «دال» ماده ۱۲۰ قانون برنامه سوم که در ابتدای این گزارش بر آن تکیه شد مصوب مجلس شورای اسلامی گشت.

علی رغم این تغییرات اساسی در لایحه برنامه سوم توسعه که صورت قانون به خود گرفت و مصوب مجلس شورای اسلامی شد در لوایح بودجه سالجاری و لایحه بودجه پیشنهادی ۱۳۸۰ و در قسمت های مختلف جداول این لایحه مکانیزم مردود و تصویب نشده در

ماده ۱۱۷ لایحه برنامه سوم، به تکرار اعمال گردیده و بدین ترتیب بخش قابل توجهی از درآمدهای حاصل از فروش انرژی‌های مصرفی در داخل کشور از بخش درآمدهای عمومی دولت خارج و در بخش بودجه شرکت‌های دولتی قرار گرفته است. این جابه‌جایی تأثیرات قابل توجهی در بخش پرداخت‌ها و به ویژه اعتبارات عمرانی دولت ایجاد کرده است. در لایحه بودجه سال ۱۳۸۰ نیز تغییرات قابل توجهی در بودجه شرکت‌های متعدد نفت و گاز مشاهده می‌شود که در بودجه مجموعه شرکت‌های دولتی نیز انعکاس یافته است که در فرصت مناسب گزارش تحلیلی آن ارائه خواهد شد.

با عنایت به توضیحات فوق امید است از محتوای تبصره ۲۷ لایحه بودجه ۱۳۸۰ (تصویر روشن‌تری جهت تصمیم‌گیری نمایندگان محترم مجلس منعکس شده باشد. با این مکانیزم تعبیه شده در لوائح بودجه که جهت تأمین منابع مبتنی بر قیمت فرآورده‌های انرژی مصرفی داخلی و ایجاد تراز با مصارف شرکت‌های عرضه‌کننده انرژی اعم از جاری و سرمایه‌ای برقرار گردیده است. بدون تنظیم و تصویب لایحه پیش‌بینی شده در بند «دال» ماده ۱۲۰ قانون برنامه سوم از کارایی و کارآمدی سرمایه‌گذاری‌های عظیم در بخش انرژی انتظاری نمی‌توان داشت و با قرار گرفتن بودجه این شرکت‌ها در حوزه شرکت‌های دولتی که اکنون به بیش از $\frac{1}{5}$ مجموعه تعداد شرکت‌های دولتی رسیده است نظارت مجلس در تولید، مصرف و باز تولید این سرمایه ملی کم‌رنگ می‌شود.

شایان توجه است که در مقایسه بند «ج» ردیف ۲ تبصره ۲۷ لوائح بودجه ۱۳۷۹ و ۱۳۸۰ تغییری مشاهده می‌شود که خود شهادتی بر این مدعاست. در این بند از قانون بودجه سال ۱۳۷۹ چنین آمده است که:

«ج ۲: سرمایه‌گذاری شرکت‌های تابعه وزارت نفت» در طرح‌های مندرج در جدول شماره (۲) قسمت هفتم این قانون» براساس مفاد موافقتنامه‌های متبادله با سازمان برنامه و بودجه انجام می‌شود».

حال آن‌که در لایحه بودجه سال ۱۳۸۰ عبارت «در طرح‌های مندرج در جدول شماره (۲) قسمت هفتم این قانون» که خود ناظر بر نوعی اطلاع‌رسانی به مجلس می‌باشد حذف گردیده است و این موضوع در حالی صورت می‌گیرد که در بند «الف» ماده ۱۲۰ قانون برنامه سوم توسعه بر هزینه

کردن درآمد حاصل از صادرات فرآورده‌های نفتی، گاز و میعانات گازی و برق بر طرح‌های سرمایه‌ای مصوب مجلس شورای اسلامی تصریح و تأکید شده است.

پیوست ۱

ماده ۱۱۷ (لایحه برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ۱۳۷۹-۱۳۸۳)

الف- به دولت اجازه داده می‌شود براساس پیشنهاد وزارت نفت و وزارت نیرو قیمت فروش داخلی حامل‌های انرژی (برق، گاز طبیعی، نفت سفید، بنزین، نفت گاز و نفت کوره) را به میزانی تعیین کند که علاوه بر واریز هزینه بهینه‌سازی مصرف انرژی و مبلغ $۳۳۰۴۶/۹$ میلیارد ریال به شرح جدول شماره (۹) در سال‌های برنامه به درآمد عمومی، هزینه عملیات جاری و هزینه سرمایه‌گذاری منابع داخلی و سایر پرداخت‌ها و دیون شرکت‌های تولید و عرضه‌کننده انرژی (به استثنای هزینه‌های ریالی ماده ۱۱۹ این قانون) تأمین گردد.

با واریز وجوه مذکور به حساب درآمد عمومی بدهی ماده ۳۲ قانون برنامه و بودجه شرکت‌های سابق‌الذکر بخشوده شده و وجوه سرمایه‌گذاری مصوب شرکت‌های مزبور از محل منابع داخلی به عنوان هزینه‌های قابل قبول مالیاتی تلقی می‌شود.

ب- معادل وجوه واریزی مذکور در بند «الف» این ماده در قالب لوایح بودجه سنواتی صرفاً جهت هزینه‌های ذیل اختصاص می‌یابد:

۱- پنجاه درصد (۵۰درصد) از طریق وجوه اداره شده نزد بانک‌ها جهت ایجاد اشتغال و پرداخت یارانه سود تسهیلات با رعایت ماده ۵۵ این قانون؛

۲- پنجاه درصد (۵۰درصد) جهت جبران بخشی از هزینه‌های اضافی به خانوارهای کم‌درآمد و گروه‌های آسیب‌پذیر که در نتیجه افزایش قیمت حامل‌های انرژی ایجاد می‌شود. آیین‌نامه اجرائی این بند شامل شرایط متقاضیان دریافت تسهیلات اشتغال، حداکثر تسهیلات و نحوه دریافت ضمانت‌نامه و وثیقه، مدت بازپرداخت، میزان کمک‌های نقدی و غیرنقدی سرانه و میزان حمایت از کشاورزان و روستاییان و سایر شرایط لازم مطابق آیین‌نامه‌ای خواهد بود که براساس پیشنهاد سازمان برنامه و بودجه به تصویب هیئت وزیران

خواهد رسید.

ج- شرکت‌های مشمول این ماده مکلفند هفت درصد (۷ درصد) از درآمد سالانه حاصل از فروش حامل‌های انرژی نهایی فوق را به درآمد عمومی واریز کنند.

معادل وجوه واریزی فوق، ضمن لوایح بودجه سنواتی، برای کمک به بهینه‌سازی مصرف حامل‌های انرژی از قبیل توسعه حمل و نقل عمومی، استفاده از نیروی برق در تلمبه‌های چاه‌های آب، یارانه تحقیق و توسعه فن‌آوری‌های جدید و اجرای طرح‌هایی که موجب کاهش شدت انرژی می‌شود، اجرای طرح‌های انرژی سازگار با محیط زیست، تبلیغ و ترویج صرفه‌جویی انرژی اختصاص می‌یابد.

واحد. میلیون ریال

اعتبار طرح های عمرانی ملی بر حسب فصل و برنامه و طرح

شماره طبقه بندی	عنوان	مبلغ در لایحه ۱۳۷۹	دستگاه اجرایی	مبلغ لایحه ۱۳۸۰	سال شروع	سال خاتمه بر اساس لایحه سال ۱۳۸۰
۳۰۶۰۰۰۰۰	فصل عمران شهرها:					
۳۰۶۰۵۰۰۰	برنامه بهبود عبور و مرور شهرها					
۳۰۶۰۵۲۳۳	توسعه حمل و نقل شهری به بهینه سازی مصرف انرژی	۴۳۰,۴۱۵	شهرداری تهران		۱۳۷۹	
۳۰۶۰۵۲۳۴	گازسوز کردن خودروهای جمعی بهینه سازی مصرف انرژی	۳۶,۰۰۰	شهرداری تهران		۱۳۷۹	
۵۰۳۵۳۱	خرید و گازسوز کردن اتوبوس			۲۶۶,۲۰۰		
۳۰۷۰۴۰۰۰	برنامه تأمین برق روستایی					
۳۰۷۰۴۲۰۷	برقرار کردن جاهای آب کشاورزی - بهینه مصرف انرژی	۸۴,۹۶۰	وزارت جهادسازندگی		۱۳۷۹	
	طرح های استانی برقی کردن جاهای آب کشاورزی			۸۴,۹۶۰*		
۳۰۹۰۰۰۰۰	فصل حفاظت محیط زیست:					
۳۰۹۰۲۰۰۰	برنامه حفاظت محیط زیست					
۳۰۹۰۲۲۱۵	کاهش آلاینده های ناشی از مصرف بنزین و نفت و گاز بهینه سازی مصرف انرژی	۳۵,۰۰۰	سازمان حفاظت محیط زیست	۳۵,۰۰۰	۱۳۷۹	۸۳
۴۰۳۰۰۰۰۰	فصل برق:					
۴۰۳۰۱۰۰۰	برنامه تولید نیروی برق					
۴۰۳۰۱۲۹۳	تولید برق بدون سوخت با توربین ایسابلی - بهینه سازی مصرف انرژی	۱۸۱,۵۲۰	وزارت نیرو	۱۸۱,۵۲۰	۱۳۷۹	۸۳
۴۰۳۰۱۳۹۴	فن آوری انرژی های نو - بهینه سازی مصرف انرژی	۱۲,۸۵۳*	وزارت نیرو	۵۲,۸۵۳*	۱۳۷۹	۸۳
۴۰۳۰۳۲۲۴	کاهش تلفات و بهینه سازی مصرف برق - بهینه سازی مصرف انرژی	۲۲۱,۴۷۷*	توانیر	۱۸۱,۴۷۷*	۱۳۷۹	۸۳
۴۰۳۰۳۲۲۵	توسعه استفاده از لامپ های کم مصرف - بهینه سازی انرژی	۱۵,۹۷۵	توانیر	۱۵,۹۷۵	۱۳۷۹	۸۳
۴۰۳۰۳۲۲۶	پارانه سود تسهیلات برای کاهش شدت انرژی - بهینه سازی مصرف انرژی	۱۴,۵۲۳	وزارت نیرو	۱۴,۵۲۳	۱۳۷۹	۸۳
۴۰۳۰۳۲۲۷	پارانه جایگزینی برق و اصلاح الگوی مصرف - بهینه سازی مصرف انرژی	۲۵,۷۷۸*	توانیر	۲۵,۷۷۸	۱۳۷۹	۸۳
۴۰۵۰۰۰۰۰	فصل نفت:					
۴۰۵۰۵۰۰۰	برنامه تنظیم و اجرای سیاست های دولت در امور نفت - گاز پتروشیمی و صنایع وابسته	۱۳۵,۰۶۵	شرکت نفت	۱۳۵,۰۶۵	۱۳۷۹	۸۳
۴۰۵۰۵۲۰۱	پارانه سود تسهیلات برای افزایش بازده انرژی - بهینه سازی مصرف انرژی	۵۰,۸۳۱	شرکت نفت	۵۰,۸۳۱	۱۳۷۹	۸۳
۴۰۵۰۵۲۰۲	فن آوری های صرفه جویی انرژی - بهینه سازی مصرف انرژی	۳۶,۸۸۹	شرکت نفت	۳۶,۸۸۹	۱۳۷۹	۸۳
۴۰۵۰۵۲۰۳	آموزش، تبلیغ و ترویج صرفه جویی انرژی - بهینه سازی مصرف انرژی	۱۴,۶۶۸	شرکت نفت	۱۴,۶۶۸	۱۳۷۹	۸۳
۴۰۵۰۵۲۰۴	مطالعه و جایگزینی های اقتصادی در انرژی - بهینه سازی مصرف انرژی	۳۲,۶۷۷	شرکت نفت	۳۲,۶۷۷	۱۳۷۹	۸۳
۴۰۹۰۵۰۰۰	برنامه توسعه و بهسازی شبکه راه آهن		شرکت سهامی راه آهن			
۴۰۹۰۵۲۶۰	توسعه حمل و نقل بار راه آهن و بهینه سازی مصرف انرژی	۳۵۰,۰۰۰	جمهوری اسلامی ایران	۳۵۰,۰۰۰	۱۳۷۹	۸۳
	جمع کل (میلیارد ریال)			۱,۳۸۰/۲		

مأخذ: لایحه بودجه سال ۱۳۷۹، بیروت شماره ۱ (صفحه قسمت دوم، ۲۰، ۲۲، ۲۴، ۵۶، ۵۷، ۵۹)

• محاسبه شده بر اساس جمع کل
• در لایحه سال ۱۳۸۰، مصوب سال ۱۳۷۹ همین ارقام است.